

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 667. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm36108/facsimile.pdf (tilgået 25. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Spn, der var ikke blot hos Eberernes Messias, men hos deres gamle Propheter og ældgamle Lov-Giver, efter hvis Ord det, naar Syndernes Maal var fuldt, skulde tage saa sargelig en Ende.

Det var, som bekendt, Titus, der i sin Fader Vespasians andet Keiser-Kar, belejrede og indtog Jerusalem, og han er noksom berømt for magels Mildhed, men ved Jerusalem har Man dog ondt ved at spore den; thi at han tit lod Jøderne formane til at overgive sig paa Naade og Unaaide, det havde han tilfældes med de grusomme Romerske Generaler, og at han godt kunde taale at see Blod, viste han ikke blot under Kampen men ogsaa efter den, da han holdtes ligesolde Fædels-Dage med at slaae Fanger som Fæ. Om nu Dødens Part lob op til en heel Million, kan Jagen vide, men at hele Landets Jødiske Befolkning paa mellem to og tre Millioner blev saa omtrent drept mellem Sværdet, Galgen og Slave-Markedet er baade vist og grueligt nok.

Gior nu end Josephs Beskrivelse af sit Folks Tilstand ser og under Keigen, sammenholdt med det Willode, Evangelierne og Apostlernes Gjerninger give os af dem giennem hele den forsvaende Menneske-Ålder, at vi ligesaalet kan beklage Landets som Tempets Skæbne, da begge Dele maas kaldes en Woelig, skat til „et Woed-Huus for alle Folk“ men forvandlet til „en Woer-Kule“ saa maas vi derfor dog ingentunde overse denne Romerske Folks Udredelse, hvorved Titus unægtelig satte en Krone paa det Mamertinske Stor-Værk, som der ikke blot maatte en Nero, men et saadant magelost Woer-Folk som Dyristerne, til at bær. Jøderne var nemlig ikke et Folk, der enten satte Romerne i Fæe eller gjerde dem Verdens-Riget stidigt, men de var Romernes ældste Bunds-Foedranthe i Asien og et af de ældste Folk i den dannede Verden, hvis indvoertes Ueolighed deres mægtige Venner aldrig havde søgt at bærpe,

